

mig er foreslaaet henvist til Ministeren for offentlige Arbejder, udtalte den højtærede Minister, at Regelen maatte i alt Fald være den, at man begyndte med at oprette et Billetsalgssted. Jeg vil dertil sige, at det er ikke saa meget det, der er Trang til derovre. Vil man begynde med Oprettelsen af et Billetsalgssted, burde det i alt Fald være et Billetsalgssted med Ladespor for Godstrafikken, thi det er Godstrafikken, det kniber med paa den paagældende Egn. Den højtærede Minister sagde, at fra Vogterhuset er der 3 Kilometer til Marslev og 4 til Odense. Det bliver i alt 7 Kilometer. Men der er mindst 9 Kilometer mellem Marslev og Odense, hvor de 2 Kilometer saa ere henne, skal jeg ikke kunne sige; ifølge Rejselisten, hvor Kilometerantallet er anført, er det rigtigt. Det er jo en noget lang Strækning paa den fynske Statsbane, hvorpaa der altsaa ikke ligger nogen som helst Holdeplads eller noget Billetsalgssted eller nogen almindelig Station.

Den højtærede Minister udtalte, at vi i alt Fald maa vente, til Dobbeltsporet er anlagt, og saa ville Forholdene derude muligvis forandre sig. Jeg vil dog tillade mig at henstille til den højtærede Minister, om det ikke vilde være lettere at projekttere og anlægge Holdepladsen samtidig med Dobbeltsporet. Men da der altsaa ifølge Ministerens Udtalelser er nogen Udsigt til, at vi kunne faa en Holdeplads derude, i alt Fald naar Dobbeltsporet er anlagt, idet, som Ministeren sagde, Forholdene da ville forandre sig, ønsker jeg selvfølgelig ikke at faa Sagen til Afstemning her i Dag, jeg skal derfor tillade mig at tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Indstillingen under Nr. 5 er tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er den bortfalden.

Marott: Hvad angaar Andragendet fra Slotsportner Iversen i Odense, indrømmer jeg, at han intet juridisk Krav har paa at faa Understøttelse fra Statens Side. Men da han har været i Statens Tjeneste i over 20 Aar og nu pludselig er bleven afskediget og staar uden Erhverv, forekommer det mig, at der her er et Billighedskrav, som burde honoreres fra Statens Side. Jeg har jo imidlertid intet Haab om at faa dette Forslag vedtaget, men jeg vil da spørge den højtærede Minister, om han vil interessere sig for, at den paagældende Andrager da vil kunne faa en anden pas-

sende Plads i Statens Tjeneste. I saa Tilfælde vilde jeg tage Indstillingen tilbage i Haab om, at Manden saa alligevel paa anden Maade kunde blive hjulpen. Han er jo kun 42 Aar gammel og vilde meget godt kunne udfylde en anden Plads. Jeg vil altsaa spørge den højtærede Minister, om han vilde kunne love noget i saa Henseende.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg skal svare det ærede Medlem, at hvis den paagældende Portner kan faa Øje paa en anden Ansættelse i Statens Tjeneste, som kunde passe for ham, skal jeg, efter hvad der foreligger for mig, intet have imod at støtte ham i saa Henseende under rimelig Hensyntagen til andre Forhold. Jeg ved nemlig ikke andet, end at vedkommende Mand har passet sin Tjeneste godt.

For øvrigt vil jeg saa til Gengæld rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvorfor kan ikke Odense Kommune skaffe ham en lignende Ansættelse som den, han har haft? Det er jo den, der har faaet Slottet. Jeg synes, det var naturligt, at Odense Byraad, paa hvis Vegne det ærede Medlem jo kan tale, sørgede for, at Manden fik en passende Ansættelse.

Marott: Jeg skal svare den højtærede Minister, at i Salgsbetingelserne for Odense Slot staar der jo intet om, at vi have nogen som helst Forpligtelse overfor Slotsforvalteren eller Slotsportneren. Ejendommen skulde leveres saaledes som den Gang aftalt, og Kommunen kunde ikke paatage sig og har heller ikke paataget sig nogen Forpligtelse i den nævnte Retning. Jeg synes heller ikke, der er nogen Rimelighed derfor. Den Part, som sælger, maa i saadanne Tilfælde sørge for at frigøre sig for de Ejendommen paahvillende Forpligtelser.

Men just fordi jeg mener, at Statskassen ikke har nogen juridisk Forpligtelse her, er det, jeg har rettet det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han vilde interessere sig for den paagældende Mand, naar han søger en anden passende Ansættelse, og da den højtærede Minister har lovet at støtte ham, hvis han faar Øje paa en saadan passende Plads i Statens Tjeneste og søger en saadan, saa vil han sikkert være udmærket tilfreds med paa den Maade at blive ansat igen og atter faa et Levebrød. Jeg skal derfor tillade mig at tage Indstillingen tilbage.